

**ONTWERP VAN DECREET TOT INSTEMMING MET DE
KADEROVEREENKOMST INZAKE EEN BREED PARTNERSCHAP EN
SAMENWERKING TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN HAAR LIDSTATEN,
ENERZIJD, EN HET KONINKRIJK THAILAND, ANDERZIJD,
ONDERTEKEND TE BRUSSEL OP 14 DECEMBER 2022.**

Samenvatting

De voorliggende overeenkomst is een traditioneel algemeen kaderakkoord dat drie aspecten behelst, met name het politieke, het economische en de samenwerking in verschillende andere domeinen. Deze kaderovereenkomst vormt een belangrijke stap in de versterking van de relaties tussen de Europese Unie en Thailand.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

De relaties tussen de Europese Unie, Vlaanderen en Thailand

De Europese Unie

De betrekkingen tussen de Europese Unie (EU) en Thailand evolueerden van een traditionele relatie tussen donor en ontvanger tot een echt partnerschap voor ontwikkeling. De wettelijke basis voor de samenwerking tussen de EU en Thailand is de in 1980 gesloten overeenkomst tussen de EU en de Associatie van Zuidoost-Aziatische Staten (ASEAN). De Europese Commissie ontwikkelt een rol als facilitator voor het uitwisselen van kennis en als een partner voor een politieke dialoog. Sinds de democratische verkiezingen van 2007 streeft de EU naar versterking van de politieke dialoog en samenwerking met Thailand.

In het kader van de samenwerking voor de periode 2002-2006 kende de EU 10 miljoen euro toe die gericht was op twee prioriteiten:

- technische bijstand en capaciteitsopbouw in de sectoren handel, investeringen en aanverwante gebieden voor duurzame samenwerking;
- volksgezondheid en gezondheidsdiensten door het consolideren van vroegere bijstand aan het gezondheidshervormingsproces.

In 2005 werd de Thailand Economic Cooperation Small Project Facility (SPF) gecreëerd die een veertigtal projecten en activiteiten financierde. Met de betrokkenheid van lokale partners leverde dit initiatief een belangrijke bijdrage in een aantal belangrijke handels- en investeringsgerelateerde domeinen gaande van voedselveiligheid tot zonne-energie. Voor 2005-2006 werd een bedrag van 3,2

miljoen euro toegekend aan de samenwerking inzake hoger onderwijs via het Erasmus Mundus programma.

De strategienota 2007-2013 legt de nadruk op economische betrekkingen, wetenschappelijke en technologische samenwerking en onderwijs. Capaciteitsbeperkingen die cruciaal zijn voor de vooruitgang van de nationale ontwikkelingsagenda, de samenwerking in de strijd tegen de georganiseerde misdaad en het terrorisme, goed bestuur en mensenrechten staan daarbij centraal. Het meerjarige indicatieve programma voor 2007-2010 kende 8 miljoen euro toe om bijstand te verlenen in die domeinen.

Omwille van de militaire coup werd het merendeel van de betrekkingen EU-Thailand opgeschort. De verkiezingen van 2019 die een meerpartijenregering op de been brachten, zorgden voor een doorstart in de relaties.

De EU is de vierde belangrijkste handelspartner van Thailand. Daarnaast is de EU de derde grootste investeerder in Thailand en de tweede grootste investeringsbestemming voor Thaise investeringen. De voorliggende kaderovereenkomst zal aangevuld worden met een vrijhandelsakkoord. De onderhandelingen met betrekking tot het sluiten van een vrijhandelsakkoord tussen de EU en Thailand, gingen van start op 6 maart 2013. De onderhandelingen werden in april 2014 opgeschort. Naar aanleiding van de conclusies van de Raad Buitenlandse Zaken van de EU van 14 oktober 2019 werden stappen gezet naar de hervatting van de vrijhandelsovereenkomst. In maart 2023 werden de onderhandelingen over een vrijhandelsovereenkomst hervat.

Vlaanderen

Er is geen formeel kader voor een samenwerking tussen Vlaanderen en Thailand. Op 23 november 1992 ondertekende de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken een vriendschapsovereenkomst tussen het Vlaamse Gewest en de Port Authority of Thailand, waarin besloten werd samen te werken in verscheidene domeinen van het maritieme transport en de havenontwikkeling. Op 7 december 2016 werd een intentieverklaring tussen het Vlaams Gewest en Thailand ondertekend inzake de implementatie van de vriendschapsovereenkomst van 1992.

Er werd een succesvolle samenwerking opgezet tussen de havens van Antwerpen en Bangkok, en ook op onderwijsgebied werken de Groep T en de Universiteit Gent samen met Thaise partners. Ook de goede business-to-business contacten mede dankzij Voka Antwerpen, kunnen vermeld worden.

Vlaanderen is ook partij bij de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en Thailand inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen die op 12 juni 2002 ondertekend werd. Deze overeenkomst die goedgekeurd werd bij het decreet van 7 mei 2004, is op 19 september 2004 in werking getreden.

Vlaanderen trad op 26 november 2020 officieel toe als ontwikkelingspartner van de Mekong River Commission (MRC). Deze "Mekong River Commission for Sustainable Development" is een intergouvernementele verdragsorganisatie met als taak het gezamenlijke beheer van gedeelde watervoorraden en de duurzame ontwikkeling van de regio. Thailand is samen met Vietnam, Cambodja en Laos lid als zogenaamde oeverstaat. Vlaanderen trekt voor dit partnerschap 1,1 miljoen euro uit voor de komende vijf jaar.

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen (FIT) heeft een vertegenwoordiger in Bangkok. Kansrijke sectoren voor de Vlaamse bedrijven zijn de infrastructuur, het toerisme, de gezondheidssector, de voedselverwerking en de verpakkingindustrie, landbouw en veeteelt. Ook in de privatiseringsplannen kunnen onze ondernemers een rol spelen.

Thailand is een niet onbelangrijke handelspartner van Vlaanderen. In 2022 voerde Vlaanderen voor zo'n 1 miljard euro uit naar Thailand dat daarmee op de 48ste plaats stond op de lijst van Vlaamse exportbestemmingen. Vlaanderen importeerde voor 1,8 miljard euro, waarmee Thailand de 34ste plaats innam als leverancier van Vlaanderen.

Een schets van het partnerland

Thailand is een land in Zuidoost-Azië. Thailand heeft een parlementaire constitutionele monarchie met een minister-president aan het hoofd van de regering.

Thailand is een van de stichtende leden van de Associatie van Zuidoost-Aziatische Naties. Dit is een organisatie met als doel het bevorderen van economische, culturele en politieke samenwerking in de regio.

De economische groei in 2019 was de laagste in 5 jaar. In 2020 kelderde de economie met 6,1%. Dit cijfer was iets beter dan wat analisten in eerste instantie hadden gevreesd. Desondanks is Thailand de zwaarst getroffen economie in heel het Verre Oosten. Er werd oorspronkelijk een mooi herstel verwacht voor 2021, maar de Covid-19-epidemie gooide roet in het eten. De groei in 2021 bedroeg dan ook maar 1,6%. Voor 2022 en 2023 werd een economische groei van 3-4% vooropgesteld.

Totstandkoming

De politieke en economische ontwikkelingen binnen ASEAN, enerzijds, en de wens van om zich meer te profileren in Azië, anderzijds, zetten de EU ertoe aan na te gaan hoe zij de banden met de ASEAN kon versterken. In het bijzonder werd gedacht aan betere institutionele relaties, meer bepaald door onderhandelingen te starten met het oog op het sluiten van nieuwe akkoorden.

In november 2004 gaf de Raad aan de Commissie het mandaat om over globale partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomsten (PSO) te onderhandelen met de zes meest ontwikkelde landen van de ASEAN (naast Thailand zijn dat Brunei, de Filipijnen, Indonesië, Maleisië en Singapore). In 2007 werd ook Vietnam aan die lijst toegevoegd. Deze PSO's komen voor de betrokken landen in de plaats van de samenwerkingsovereenkomst van 1980 tussen de EG en de ASEAN.

Op 7 november 2013 werd een eerste ontwerp van overeenkomst geparafeerd. Na de parafering van de kaderovereenkomst in 2013 kwam het niet tot een ondertekening. De ondertekening werd in 2014 opgeschort na de militaire machtsovername in het land. Na de politieke normalisering in Thailand heeft de Raad op 14 oktober 2019 conclusies over Thailand aangenomen, waarin wordt aangedrongen op een geleidelijk herstel van de politieke betrekkingen met Thailand. De Raad besloot om verdere stappen te ondernemen in de ondertekening van de kaderovereenkomst met Thailand. De onderhandelingen over de overeenkomst werden op 13 juli 2021 hervat en na de 7e ronde op 11 juni 2022 afgesloten. De reeds geparafeerde tekst werd gewijzigd. Er werden een aantal nieuwe artikelen aan de tekst gevoegd, onder meer inzake digitale handel, gendergelijkheid en klimaat.

Werkgroep Gemengde Verdragen

De Werkgroep 'gemengde verdragen' (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), legde het gemengde karakter vast tijdens zijn vergadering d.d. 17 maart 2010. Zowel de federale staat als de gemeenschappen, de gewesten en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn bevoegd. In de brief d.d. 26 mei 2010 aan de minister-president van de Vlaamse Regering deelde de voorzitter van de ICBB mee dat de leden van de ICBB geen bezwaar geuit hebben bij het verslag van de WGV dat bijgevolg definitief goedgekeurd is.

De WGV besliste ook de overeenkomst te laten ondertekenen volgens formule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van al de betrokken overheden onder de handtekening. Dit is de gebruikelijke formule voor de ondertekening door België van verdragen tussen de Europese Unie (EU) en derde landen.

Naar aanleiding van het advies van de Raad van State werd het dossier opnieuw op de agenda van 16 mei 2023 geplaatst. De Franse Gemeenschapscommissie heeft zich bevoegd verklaard. Het reeds vastgelegde gemengd karakter wordt dus uitgebreid naar de Franse Gemeenschapscommissie.

Advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 26 april 2023 met kenmerk 73.221/VR.

Bevoegdheid van de Franse Gemeenschapscommissie

De Raad van State kan instemmen met het door de werkgroep gemengde verdragen vastgelegde karakter, in zoverre met de term "gemeenschappen" ook de Franse Gemeenschapscommissie wordt bedoeld.

De kaderovereenkomst werd opnieuw geagendeerd op de werkgroep gemengde verdragen van 16 mei 2023. De Franse Gemeenschapscommissie heeft zich bevoegd verklaard.

Bovendien merkt de Raad op dat de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten onder de handtekening voor het Koninkrijk België ook slaat op de Franse Gemeenschapscommissie.

Artikel 3, lid 2, a), van de kaderovereenkomst

Volgens de Raad van State engageren de partijen zich overeenkomstig artikel 3, lid 2, a), van de kaderovereenkomst om maatregelen te nemen om partij te worden bij alle andere internationale instrumenten inzake de strijd tegen de verspreiding van massavernietigingswapens en de overbrengingsmiddelen. De Raad merkt op dat België het 'Treaty on the Prohibition of Nuclear Weapons', aangenomen te New York op 7 juli 2017, niet heeft ondertekend.

De Vlaamse Regering antwoordt dat dit tot de bevoegdheden van de federale overheid behoort. Vlaanderen wordt hierover niet geconsulteerd. Wat nucleaire ontwapening betreft en het opslagen van wapens op het grondgebied van het Vlaamse Gewest, onderschrijft de Vlaamse Regering uiteraard het objectief vooropgesteld in het non-proliferatieverdrag, namelijk de uiteindelijke eliminatie van alle kernwapens in de wereld.

Verdragen van de Internationale Arbeidsorganisatie

Daarnaast merkt de Raad op dat op grond van artikel 47, lid 3, tweede alinea, van de overeenkomst de bekrachtiging moet worden overwogen van alle door de Internationale Arbeidsorganisatie als actueel aangemerkte verdragen waarbij België nog geen partij is.

Gemengd comité

De Raad van State merkt op dat de overeenkomst voorziet in de oprichting van een gemengd comité. In het gemengd comité kunnen de aangelegenheden die ter sprake worden gebracht ook betrekking hebben op aangelegenheden die tot de bevoegdheid van de gemeenschappen en de gewesten behoren, zodat bijzondere afspraken zullen moeten worden gemaakt over de vertegenwoordiging en de standpuntbepaling in het gemengd comité. De Raad verwijst hierbij naar het eerder gegeven advies met kenmerk 53.978/VR waarin de Raad aangeeft dat het noodzakelijk is om binnen België ook de nodige procedures op te zetten om de Belgische standpuntbepaling en vertegenwoordiging in deze raad en dit comité te regelen. Het huidige samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie van 8 maart 1994 biedt onvoldoende juridische basis.

Zoals de Raad opmerkt, moeten de vertegenwoordiging en de standpuntbepaling namens België in het gemengd comité in afwachting van een samenwerkingsakkoord overeenkomstig artikel 92bis, §4bis, tweede lid, BWHI, het voorwerp uitmaken van een overleg tussen de betrokken regeringen (BWHI: bijzondere wet tot hervorming der instellingen).

In de praktijk gebeurt dit in de zogenaamde DGE-coördinatie, voorzien door het voormelde samenwerkingsakkoord inzake de vertegenwoordiging in de Raad van de Europese Unie van 8 maart 1994 (DGE: directie-generaal Europese Zaken en Coördinatie). De Vlaamse Regering is vragende partij om bij herziening van dit en andere samenwerkingsakkoorden, die binnen het Overlegcomité aan bod komen, het toepassingsgebied uit te breiden naar hogervermelde organen.

Aanpassingsclausule (artikel 53 van de kaderovereenkomst)

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 53, lid 1, van de overeenkomst die "met wederzijdse goedkeuring" kan worden uitgebreid door middel van specifieke overeenkomsten of protocollen.

Aan de Raad van State werd meegedeeld dat ook deze specifieke overeenkomsten of protocollen de geijkte procedure dienen te doorlopen. Daarnaast stelt artikel 61 dat wijzigingen pas van kracht worden vanaf de datum van de laatste schriftelijke kennisgeving dat alle noodzakelijke formaliteiten daartoe vervuld zijn.

Voorlopige toepassing

De Raad stelt dat overeenkomstig artikel 59, lid 2, van de overeenkomst deze geheel of gedeeltelijk voorlopig kan worden toegepast in afwachting van de inwerkingtreding ervan.

Voorlopige toepassing is enkel mogelijk voor de artikelen die onder de exclusieve bevoegdheid van de EU behoren.

De Raad van State is van mening dat dit geen problemen doet rijzen in het licht van het voormelde artikel 167, §§ 2 en 3, van de Grondwet.

B. Samenvatting van de inhoud

De PSO is een traditionele algemene kaderovereenkomst die drie traditionele aspecten behelst, met name het politieke, het economische en de samenwerking in verschillende andere domeinen.

De PSO vormt een belangrijke stap in de versterking van de relaties tussen de EU en Thailand. De overeenkomst zal zorgen voor een intensieve en regelmatige dialoog die de bestaande samenwerking op verschillende vlakken moet verbeteren. Zij zorgt ervoor dat de EU haar politieke en economische doelstellingen kan bereiken via bilaterale verbintenissen in gebieden als mensenrechten, massavernietigingswapens, handvuurwapens en lichte wapens, terrorismebestrijding, het Internationaal Strafhof, migratie en goed bestuur in belastingsaangelegenheden. De overeenkomst bevat een opschortingsclausule in geval van schending van een essentiële bepaling (mensenrechten, massavernietigingswapens), waardoor de EU in dergelijke gevallen de mogelijkheid krijgt om snel te reageren.

De PSO voorziet verder samenwerking in een groot aantal sectoren die bovenaan de politieke en economische agenda van de EU prijken. Het hoofdstuk inzake handel en investeringen bevat duidelijke bepalingen in verband met de bescherming van de intellectuele eigendomsrechten en de versterking van de douanesamenwerking. De partijen werken verder onder meer samen op het vlak van justitie en veiligheid, het leefmilieu, transport, onderwijs en cultuur. Tot slot houdt de PSO rekening met specifieke aandachtspunten van de EU zoals het vredesproces en conflictpreventie, risicomanagement bij rampen, maritieme arbeid en ontwikkelingssamenwerking.

II. TOELICHTING BIJ DE OVEREENKOMST

De overeenkomst telt 64 artikelen en 2 gezamenlijke verklaringen.

In de preambule wijzen de partijen op het belang van hun relatie. De partijen bevestigen het respect voor de democratische beginselen, de mensenrechten en de rechtsstaat. Zij bevestigen opnieuw het belang dat zij hechten aan het beginsel van goed bestuur, met inbegrip van de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht en de strijd tegen corruptie. De partijen uiten hun wens om de dialoog en samenwerking te bevorderen in de strijd tegen racisme. Zij zijn van mening dat terrorisme niet onbestraft mag blijven en dat effectieve vervolging verzekerd moet worden. Verder wijzen de partijen ook op het belang van het verdiepen van de betrekkingen en de samenwerking op het vlak van migratie.

Titel I – Aard en toepassingsgebied (artikelen 1 en 2)

In titel I worden de algemene principes en het doel van de samenwerking opgesomd. Respect voor de democratische beginselen en de fundamentele mensenrechten vormen een essentieel element van deze overeenkomst. De partijen bevestigen hun verbintenis om duurzame ontwikkeling te bevorderen, samen te werken om het hoofd te bieden aan de gevolgen van de klimaatverandering en bij te dragen om de millenniumdoelstellingen te halen. De partijen bevestigen ook hun gehechtheid aan de principes van doeltreffendheid van steun en van goed bestuur (artikel 1).

De inspanningen van de partijen zijn overeenkomstig artikel 2 onder meer gericht op:

- samenwerking inzake politieke, sociale en economische aangelegenheden in regionale en internationale fora en organisaties;
- samenwerking in de strijd tegen de verspreiding van massavernietigingswapens en de illegale handel in kleine en lichte wapens;
- samenwerking en dialoog inzake de strijd tegen ernstige internationale misdaad;
- samenwerking in de strijd tegen terrorisme en de grensoverschrijdende misdaden,
- het veiligstellen en ontwikkelen van handel en investeringen;
- samenwerking inzake justitie, vrijheid en veiligheid;
- samenwerking in alle sectoren van wederzijds belang;
- een verhoogde deelname aan subregionale, regionale en trilaterale samenwerkingsprogramma's;
- een betere wederzijdse beeldvorming;
- de bevordering van wederzijds begrip tussen de inwoners.

In deze titel wordt ook aandacht besteed aan de bestrijding van de verspreiding van massavernietigingswapens en de overbrengingsmiddelen daarvoor (artikel 3), de strijd tegen de illegale handel in handvuurwapens en lichte wapens en andere conventionele wapens (artikel 4), ernstige misdrijven waarmee de internationale gemeenschap wordt geconfronteerd (artikel 5) en de strijd tegen het terrorisme (artikel 6).

Titel II – Bilaterale, regionale en internationale samenwerking (artikelen 7 en 8)

Deze titel behandelt de samenwerking en de uitwisseling van standpunten in regionale en internationale organisaties (artikel 7) en de regionale en bilaterale samenwerking (artikel 8).

Titel III – Samenwerking inzake handel en investeringen (artikelen 9 – 19)

In deze titel engageren de partijen zich om deel te nemen aan een dialoog over bilaterale en multilaterale handel en handelsgerelateerde aangelegenheden met het oog op een versterking en diversificatie van hun bilaterale handelsrelaties en de versterking van de rol van het multilaterale handelssysteem (artikel 9).

De artikelen van deze titel hebben betrekking op:

- sanitaire en fytosanitaire aangelegenheden (artikel 10);
- duurzame voedselsystemen (artikel 11)
- technische handelsbelemmeringen (TBT) (artikel 12);
- douanesamenwerking en handelsbevordering (artikel 13);
- antidumping (artikel 14);
- investeringen (artikel 15);
- het mededingingsbeleid (artikel 16);
- diensten (artikel 17);
- intellectuele eigendomsrechten (artikel 18) en
- digitale handel (artikel 19).

Titel IV – Samenwerking op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (artikelen 20 – 29)

De partijen besteden speciale aandacht aan het behoud van de rechtsstaat en de versterking van de instellingen en wisselen informatie over hun wetgeving en rechtssysteem uit (artikel 20).

De samenwerking strekt zich uit over:

- gendergelijkheid en de versterking van de positie van vrouwen en meisjes (artikel 21);
- de bescherming van persoonsgegevens en privacy (artikel 22);
- consulaire bescherming (artikel 24)
- migratie (artikel 25);
- humanitaire hulp (artikel 26);
- de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie (artikel 27);
- de strijd tegen het witwassen van geld en de financiering van het terrorisme (artikel 28) en
- drugsbeleid (artikel 29);

In deze titel geven de partijen ook aan de bestaande samenwerking op het gebied van wederzijdse rechtsbijstand en uitlevering te versterken. Ook de justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken wordt uitgebouwd (artikel 23).

Titel V – Samenwerking in andere sectoren (artikel 30 – 49)

De partijen zullen samenwerken in volgende domeinen:

- mensenrechten (artikel 30);
- financiële sectoren (artikel 31);
- een dialoog over het macro-economische beleid (artikel 32);
- fiscaal bestuur (artikel 33);
- het industriële beleid en de samenwerking inzake micro-, kleine en middelgrote ondernemingen (artikel 34);
- private sectoren (artikel 35);
- de informatiemaatschappij (artikel 36);
- wetenschap, technologie en innovatie (artikel 37);
- klimaatverandering (artikel 38);
- energie (artikel 39);
- vervoer (artikel 40);
- toerisme (artikel 41)
- onderwijs en cultuur (artikel 42);
- milieu en natuurlijke hulpbronnen (artikel 43);
- oceaangovernance (artikel 44);
- landbouw, veehouderij, visserij en plattelandsontwikkeling (artikel 45);
- gezondheid (artikel 46);
- werkgelegenheid en sociale zaken (artikel 47); en
- statistiek (artikel 48).

De partijen erkennen de rol en de potentiële bijdrage van het maatschappelijke middenveld in de dialoog en samenwerking opgezet in deze overeenkomst. Zij zullen de dialoog en de interactie met het maatschappelijke middenveld bevorderen (artikel 49).

Titel VI – Samenwerkingsmiddelen (artikelen 50 en 51)

De partijen stellen de nodige middelen beschikbaar om de samenwerkingsdoelstellingen te realiseren. Zij moedigen de Europese Investeringsbank (EIB) aan haar activiteiten in Thailand voort te zetten overeenkomstig haar procedures en financieringscriteria (artikel 50).

De partijen zullen ook in dialoog met elkaar treden inzake ontwikkelingssamenwerking. Zij zullen ook deelnemen aan gezamenlijke acties inzake duurzame ontwikkeling nabij Thailand (artikel 51).

Titel VII – Institutioneel kader (artikel 52)

De partijen richten een Gemengd Comité op dat zorgt voor de goede werking en uitvoering van de overeenkomst, de prioriteiten vaststelt met betrekking tot de doelstellingen van de overeenkomst en aanbevelingen doet voor de bevordering van de doelstellingen.

Het Gemengd Comité zal toezicht houden op de goede werking van de sectorale overeenkomsten of protocollen die de partijen gesloten hebben of zullen sluiten. Het Gemengd Comité kan ook werkgroepen instellen.

Titel VIII – Slotbepalingen (artikel 53 – 64)

Artikel 53 is een aanpassingsclausule die de partijen de mogelijkheid biedt de overeenkomst uit te breiden met het oog op intensivering van het samenwerkingsniveau.

De overige slotbepalingen hebben betrekking op:

- de verhouding tot andere overeenkomsten (artikel 54);
- het naleven van verplichtingen (artikel 55);
- het verlenen van faciliteiten aan bevoegde ambtenaren en deskundigen (artikel 56);
- de territoriale toepassing (artikel 57);
- de definitie van partijen (artikel 58);
- de inwerkingtreding en voorlopige toepassing (artikel 59);
- duur en beëindiging (artikel 60);
- wijzigingen (artikel 61);
- gezamenlijke verklaringen (artikel 62);
- de kennisgevingen (artikel 63);
- de authentieke teksten (artikel 64).

De overeenkomst geldt initieel voor een periode van vijf jaar, die automatisch met een jaar wordt verlengd, tenzij de ene partij de andere partij in kennis stelt dat zij geen verlenging wil.

De gezamenlijke verklaringen behandelen de artikelen 5 en 23 van de voorliggende overeenkomst.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair
Management,

Jan JAMBON